

PARROQUIES@ARENYS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

15 ABRIL 2020 - DIMECRES DE L'OCTAVA DE PASQUA / A - NÚM. 25

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Ac 3, 1-10

Et dono el que tinc:
en el nom de Jesús,
alça't i camina!

· Salm responsorial
SI 104

R. Alegreu-vos,
els qui busqueu el Senyor

· Vers abans de l'evangeli
SI 117, 24

Avui és el dia en què
ha obrat el Senyor:
alegrem-nos i celebrem-lo

· Evangeli
Lc 24, 13-35
El reconegueren
quan partia el pa

SANTORAL

Sant Crescent
Santa Potenciana
Santes Basilissa i Anastàsia

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:
Carme i Pepita Tàpias Xamaní

- Agraïment:
Als cuidadors professionals

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, el Papa Francesc ens va voler fer arribar la bonica benedicció "Urbi et Orbi", o sigui, a tot el món, i per això en els propers dies el compartiré amb vosaltres. Ho faig no només perquè és un missatge d'esperança, sinó també perquè m'agradaria que ens sentíssim units a Pere i tot el que significa per a la unitat dels creients. No importa qui sigui en cada moment el successor de Pere. El que importa és que és «Pere» i sobre ell es construeix la nostra Església. Què ens ha dit Pere?

«Crist ha ressuscitat. Aquesta Bona Nova s'ha encès com una flama nova a la nit d'un món que es troba aclaparat per la pandèmia que sotmet la gran família humana a una prova dura. En aquesta nit ressona la veu de l'Església: «Va ressuscitar de debò el meu amor i la meua esperança!». És un altre "contagi", que es transmet de cor a cor, perquè tot cor humà espera aquesta Bona Nova. És el contagi de l'esperança: «Va ressuscitar de debò el meu amor i la meua esperança!». No es tracta d'una fórmula màgica que fa desaparèixer els problemes. No, no és això la resurrecció de Crist, sinó la victòria de l'amor sobre l'arrel del mal, una victòria que no passa per sobre del sofriment i la mort, sinó que els traspasa, obrint un camí en l'abisme, transformant el mal en bé, signe distintiu del poder de Déu».

Unes paraules ben boniques que ens diuen que la resurrecció no fa desaparèixer els problemes, sinó que els traspasa, els transforma, els obre un camí nou. Per què no ho provem avui? Per què no ens sentim u amb tota l'església universal? ¿Per què no mirem quins són els nostres problemes i, enlloc de comptar només amb les nostres forces per voler-los resoldre, els posem confiadament en mans de Déu? ¿Per què no acceptem que ens ajudi a portar les nostres creus i que els transformi en resurrecció?

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Lc 24, 13-35)

Aquell mateix diumenge, dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents. Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin.

Ell els preguntà: «De què discutiu entre vosaltres tot caminant?» Ells s'aturaren amb un posat trist, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ets l'únic que no saps el que hi ha passat?».

COMENTARI

Us he posat només el primer fragment d'aquest bonic evangeli, que acaba amb els dos deixebles reconeixent a Jesús i proclamant la seva resurrecció, perquè m'agradaria aturar-me en la seva primera reacció. És la reacció de dues persones que han abaixat els braços. S'han rendit. I quin és el signe més evident d'aquesta rendició? Doncs, que són incapaços de tenir una mirada en profunditat. Han viscut tres anys preciosos amb Jesús, compartint la vida amb l'home més extraordinari que mai hagi existit, el Fill de Déu, però ara ho han oblidat tot. Només guarden el record del fracàs final. L'han fet fora del seu cor: «De tots els forasters, ets l'únic que no sap què ha passat?». Us n'adoneu? Eren incapaços d'adonar-se que Jesús ja feia de nou camí amb ells, perquè l'havien convertit en un foraster. No és el que ens ha passat a molts de nosaltres? Vam tenir una experiència profunda de Jesús. Vam compartir els seus somnis, els seus ideals, el desig de transformar el món segons la mirada de Déu i, de sobte, el vam convertir en un estranger i el vam expulsar del nostre cor. Per què? Cadascú tindrà les seves raons. Però avui torna a fer camí amb nosaltres. Per què no el torneu a convidar? Per què no repetiu amb els deixebles: «Queda't amb nosaltres, Senyor, que ja es fa tard». I Jesús acceptarà, us canviarà la mirada i en el vostre cor hi haurà de nou la pau.